

Підструктури профорієнтації тісно пов'язані між собою, функціонування їх визначається закономірностями системи в цілому, поза нею вони втрачають свою спрямованість. Сама ж система профорієнтації взаємодіє з іншими системами, такими як національне виховання, навчально-виховний процес, економіка, суспільство.

Отже, концептуальною метою профорієнтаційної діяльності загальноосвітньої школи ми вважаємо надання учням інформації:

- про суспільство людей – у всьому розмаїтті його зв'язків і стосунків;
- про навколишній світ у всій його різноманітності;
- про своє «Я» - фізичне, особистісне, соціальне, духовне.

Це необхідно для того, щоб кожна дитина знайшла своє місце в житті, де зможе якомога повніше реалізуватися, враховуючи свої здібності, інтереси та потреби суспільства.

Список використаних джерел

1. Головаха Е. И. Жизненная перспектива и профессиональное самоопределение молодежи. – К.: Молодь, 1988. – 154с.
2. Концепція профільного навчання в старшій школі //Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України. – 2003. – №24. – С.3-15.
3. Тхоржевський Д.О., Назимов І. М. Трудове виховання і професійна орієнтація школярів. – К., 1979. – 48с.

Сахнова О.С.,
студентка V курсу,
Криворізький ДПУ

НАЦІОНАЛЬНА ВИШИВКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЕСТЕТИЧНИХ СМАКІВ УЧНІВ

Основным направлением трудового обучения есть необходимость развития эстетичного вкуса и чувства прекрасного. Украинская народная вышивка - это одна из весомых составных с помощью которой учитель обслуживающего труда может достичь наиболее эффективного формирования эстетичного вкуса.

The necessity of development of aesthetical taste and sense of beautiful is basic direction of labour education. Ukrainian folk embroidery is one of ponderable composites by which the teacher of attendant labour can attain the most effective forming of aesthetical taste.

Мета даної статті – розкрити необхідність та значимість використання на уроках обслуговуючої праці елементів національної вишивки, як одного із засобів розвитку естетичного смаку.

Національна вишивка є однією із улюблених складових багатогранної народної творчості. Вона має свою особливу художньо-образну мову, немов створюючи свій власний світ у якому оживає і панує душа народу. В ній поєднуються образи давньої міфології, а також звичаї і уявлення наших предків.

З давніх давен люди оточували себе різноманітними виробами оздобленими вишивкою, саме це свідчило їх художньому рівню, було початком розвитку культури та естетичного смаку цілого народу.

„Естетичний смак – це стійке, емоційно-оціночне ставлення людини до прекрасного, що носить вибірковий, суб'єктивний характер”. [1, с.306]

Демонструючи учням узорі вишивок ми привертаємо увагу до високого естетичного мистецтва у якому гармонійно поєднанні кольорові сполучення у орнаментах узорів які несуть у собі глибокий зміст.

Постає питання: чому саме національна вишивка? Вишивка – світ краси і фантазії, світ натхнених образів [2, с.5], які народжуються на простому полотні за допомогою лише голки і ниток. Вона не потребує великих затрат і легка у виконанні, доступна кожному бажуючому втілити свої думки і почуття. У ній легко фантазувати та створювати власні візерунки за допомогою поєднання вже існуючих елементів.

Як стверджує Шевченко Г.П. – „Особливо важливо не тільки організувати естетику середовища, в якому живе, вчиться, працює, відпочиває дитина, але і привернути самих дітей до активної діяльності по створенню і збереженню краси”. [3, с.15]

Виходячи з того, що уроки обслуговуючої праці, в більшій своїй мірі, носять практичний характер, виникає потреба розробити комплекс завдань, за допомогою яких вчитель залучить дітей до активної праці в ході якої відбудеться безпосередній естетичний розвиток особистості. Наприклад, поставити перед учнями завдання зкомпанувати існуючі елементи візерунків в орнамент та підібрати кольорову гаму. В процесі виконання поставленого завдання викладач звертає увагу дітей на доцільність поєднання кольорів,

елементів та переходів між ними, а також підкреслює важливість правильного поєднання.

У школярів відбувається розвиток естетичних смаків, набуття знань з окремих технік виконання вишивки народними майстрами різних регіонів України на основі систематичного використання подібних методів в ході організації навчальної діяльності на уроках обслуговуючої праці.

Творчий потенціал дітей може окріпнути та розвинути, тільки під час практичної діяльності. [3, с. 181]

Використовуючи принцип: „від простого до складного” вчитель надає змогу учням застосувати набуті навички та знання в оздобленні одягу, предметів побуту надаючи йому своєрідності та неповторності, а також можливість проявити свій індивідуальний смак.

Поступове оволодіння вишивкою надає змогу розвивати навички створювати власні цікаві композиції узорів, формувати почуття міри, яке буде регулювати потреби школяра: духовні, матеріальні, моральні, естетичні та інтелектуальні.

В ході виконання вишивальних робіт у учні виховується уважність, акуратність, любов до праці та мистецтва, а також бажання створювати та вдосконалювати свої шедеври.

Отже використання народної вишивки на уроках обслуговуючої праці є необхідною умовою для розвитку високого естетичного смаку, а також потягу до всього прекрасного в житті і побуті, бо саме від цього в подальшому буде залежати багато аспектів духовного та матеріального життя цілого суспільства

Список використаних джерел

1. Кузьминський А.І., Омеляненко В.Л. Педагогіка: Підручник. – К.: Знання-Прес, 2004. – 445с.
2. Тетяна Кара-Васильєва, Алла Чорноморець Українська вишивка. – К.: Либідь, 2002. – 160с.
3. Шевченко Г.П. Эстетическое воспитание в школе. – К.: Радянська школа, 1985. – 144с.